

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:
președinte
judecători

Toma Nadejda
Alerguș Constantin
Diaconu Iurie
Guzun Ion
Țurcan Anatolie

judecând, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de condamnatul Borta Ivan, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ialoveni din 26 octombrie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2017, în propria cauză penală

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 23.06.2016 – 29.10.2016;*
2. *Instanța de apel: 18.11.2016 – 24.01.2017;*
3. *Instanța de recurs: 19.05.2017 – 12.12.2017.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 26 octombrie 2016, a fost respinsă cererea de revizuire depusă de condamnatul Borta Ivan.

2. În motivarea soluției, prima instanță a stabilit că, prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 07 decembrie 2011 Borta Ivan a fost condamnat în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. j) Cod penal la 12 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, cu includerea în termenul de executare perioada de aflare în arest preventiv din 04 noiembrie 2010, fiind menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2012, precum și prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 29 ianuarie 2014, potrivit căreia recursul părții apărării a fost declarat inadmisibil.

Instanța de fond a constatat că, motivele invocate de condamnat sunt declarative, deoarece nu se încadrează în prevederile art. 458 Cod de procedură penală, menționând că deținerea lui Borta Ivan în arest preventiv de la 04.11.2010 până la 07.12.2011 s-a încadrat în prevederile art. 186 Cod de procedură penală, iar Hotărârea Curții Constituționale din 24.02.2016 care se referă la termenele de deținere în arest preventiv nu are efect retroactiv.

La fel, prima instanță a menționat că, legea aplicată față de Borta Ivan în temeiul căreia acesta își execută pedeapsa este art. 145 din Codul penal, care nu a suferit modificări și nu a fost declarat neconstituțional.

Din aceste motive, instanța a considerat că ordonanța procurorului Plevan Vasile din 02.03.2016, prin care s-a refuzat în deschiderea procedurii de revizuire este legală.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către avocatul Rudenco Mihai în numele condamnatului și de condamnatul Borta Ivan, care au solicitat:

– **avocatul Rudenco Mihai**, casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță în ordine de revizuire, invocând că, condamnatului pe parcursul judecării cauzei în instanța de fond de 4 ori i-a fost prelungit termenul de arest preventiv cu 90 de zile, fapt care contravine prevederilor Hotărârii Curții Constituționale din 24.02.2016, astfel a considerat că procurorul neîntemeiat prin ordonanța din 02.03.2016 i-a refuzat în deschiderea procedurii de revizuire;

– **condamnatul Borta Ivan**, casarea acesteia, cu admiterea cererii sale de revizuire conform art. 460 alin. (6¹) Cod de procedură penală, invocând că, instanța de fond neîntemeiat i-a respins cererea de revizuire, or, în privința sa au fost aplicate prevederile art. 186 alin. (5), (9) Cod de procedură penală, prin urmare, în temeiul art. art. 458 alin. (3) pct. 4) și 460 alin. (6¹) Cod de procedură penală, instanța de judecată urma să admită prin încheiere cererea de revizuire și să rejudece cauza penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2017 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea hotărârii atacate.

5. Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a conchis, că prima instanță corect a reținut că motivele invocate de către condamnatul Borta Ivan poartă un caracter declarativ care nu poate servi drept temei pentru deschiderea procedurii de revizuire, menționând că, art. 145 din Codul penal pentru care își execută pedeapsa condamnatul, nu a suferit modificări și nu a fost declarat neconstituțional, iar deținerea acestuia în arest preventiv de la 04.11.2010 până la 07.12.2011 s-a încadrat în prevederile art. 186 Cod de procedură penală, indicând că, Hotărârea Curții Constituționale din 24.02.2016 care se referă la termenele de deținere în arest preventiv nu are efect retroactiv.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a reiterat că declararea neconstituționalității prevederilor art. 186 al Codului de procedură penală cu privire la termenul deținerii în stare de arest preventiv nu afectează fondul cauzei penale și nu poate constitui un temei de revizuire a deciziei de condamnare, potrivit art. 458 alin. (3) pct. 4) Cod de procedură penală.

Mai mult, efectele Hotărârii Curții Constituționale nr. 3 din 23.02.2016 nu se extind asupra persoanelor care își execută pedeapsa sub formă de închisoare și în privința cărora există o sentință de condamnare, ci acestea se referă la persoanele care se află în stare de arest preventiv la momentul intrării în vigoare a hotărârii menționate, începând cu data de 23 februarie 2016.

6. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs ordinar de către condamnat, solicitând casarea acestora, cu deschiderea procedurii de revizuire a procesului penal, invocând faptul, că instanța de apel a interpretat în defavoarea sa prevederile art. 458 alin. (3) pct. 4) Cod de procedură penală, considerând că acestea pot fi aplicabile.

În opinia recurentului, neconstituționalitatea prevederilor art. 186 Cod de procedură penală au incidență asupra cauzei sale, iar soluțiile emise de instanțele ierarhic inferioare sunt discriminatorii.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, cu menținerea hotărârii atacate ca fiind legală și întemeiată.

8. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează, că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Analizând decizia atacată, Colegiul lărgit consideră, că instanța de apel corect a menținut concluzia primei instanțe privind respingea cererii de revizuire înaintată de condamnatul Borta Ivan, deoarece la judecarea apelurilor declarate de inculpat și de avocatul Rudenco Mihai în numele inculpatului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține și faptul, că argumentele invocate de recurent, au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, și asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate.

Totodată, instanța de recurs consideră necesar de a menționa că, art. 458 alin. (3) Cod de procedură penală specifică cazurile, când hotărârile judecătorești irevocabile pot fi supuse revizuirii atât cu privire la latura penală, cât și cu privire la latura civilă, și anume, pct. (1) s-a constatat, prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în timpul urmăririi penale sau în legătură cu judecarea cauzei; 2) s-au stabilit alte circumstanțe de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii și care, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc că cel condamnat este nevinovat ori a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă sau mai gravă decât cea pentru care a fost condamnat sau dovedesc că cel achitat sau persoana cu privire la care s-a dispus încetarea procesului penal este vinovat/vinovată; 3) două sau mai multe hotărâri judecătorești irevocabile nu se pot concilia; 4) Curtea Constituțională a recunoscut drept neconstituțională prevederea legii aplicată în cauza respectivă.

Instanța de recurs subliniază că revizuirea reprezintă calea de atac extraordinară prin care hotărârile judecătorești ce nu reflectă adevărul sunt scoase de sub autoritatea lucrului judecat, fiind viciate, *pe fond*, datorită necunoașterii în întregime a situației de fapt, a folosirii probelor false sau a coruperii subiecților

oficiali care au desfășurat procesul, fie de existența a două sau mai multe hotărâri judecătorești inconciliabile.

Finalitatea revizuirii constă în înlăturarea erorii juridice, iar funcția procesuală a instanței se concentrează în înlesnirea descoperirii adunării și deducerii în fața justiției a unui material probator cu totul inedit sau cel puțin necunoscut instanței, care să permită cunoașterea erorii juridice și lichidarea ei.

Astfel că, declararea neconstituționalității prevederilor art. 186 al Codului de procedură penală cu privire la termenul deținerii în stare de arest preventiv nu afectează fondul cauzei penale și nu poate constitui un temei de revizuire a deciziei de condamnare, potrivit art. 458 alin. (3) pct. 4) Cod de procedură penală. Totodată, potrivit hotărârilor judecătorești irevocabile, termenul aflării inculpatului în stare de arest preventiv a fost inclus în termenul pedepsei stabilite condamnatului.

În aceste condiții Colegiul lărgit consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția acesteia.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar, declarat de condamnatul Borta Ivan urmează a fi respins ca inadmisibil.

9. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE :

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de condamnatul Borta Ivan, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2016, în cauza penală în privința lui **Borta Ivan**.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **11 ianuarie 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecător

Alerguș Constantin

Judecător

Diaconu Iurie

Judecător

Guzun Ion

Judecător

Țurcan Anatolie